

Nr.106/VIII-3/2014

17 ianuarie 2014

Către,

ANTENA 3
Domnului Adrian URSU
Director editorial

Cu referire la solicitarea pe care ați adresat-o instituției noastre prin e-mail, la data de 14 ianuarie 2014, înregistrată sub numărul de mai sus, la data de 15 ianuarie 2014, vă comunicăm următoarele:

În perioada 2005 – 2013, la Secția de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție au fost înregistrate mai multe cauze având ca obiect plângeri formulate împotriva președintelui României, domnul Traian Băsescu, în care a fost dispusă neînceperea urmăririi penale, soluțiile având la bază temeuri de drept diferite. Astfel, în unele dosare s-a dispus neînceperea urmăririi penale, întrucât s-a apreciat că fapta nu există (art. 10 lit. a C.p.p.), iar în altele soluția a fost dispusă în baza art. 10 lit. b, c, d, f sau g C.p.p.

Practica neunitară în materie rezultă din interpretarea diferitelor norme incidente în cauză.

Astfel, unii procurori au apreciat că președintele României se bucură de imunitate, potrivit art. 84 alin. 2 din Constituția României, ceea ce împiedică efectuarea de verificări cu privire la existența faptei sesizate și răspunderea vreunei persoane pentru comiterea acesteia.

În alte cauze, procurorii au apreciat că, atâta vreme cât din cuprinsul sesizării și actelor premergătoare începerii urmăririi penale rezultă existența unei cauze care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale, alta decât imunitatea (fapta nu există, nu este prevăzută de legea penală, nu a fost comisă de persoana la care se referă plângerea, nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni etc.), trebuie să fie avut în vedere cu prioritate acest aspect și, ca urmare, au adoptat o soluție pe fondul cauzei.

Din cele arătate mai sus rezultă că soluțiile diferite nu sunt urmarea diferențelor de concepție cu privire la imunitatea prezidențială, ci ale interpretărilor diferite date art. 10 din Codul de procedură penală.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Biroul de informare publică și relații cu presa

Trebuie precizat că cele două interpretări coexistă în practica și literatura de specialitate încă de la intrarea în vigoare a Codului de procedură penală.

În aceste condiții, exprimarea publică a unui punct de vedere de către un magistrat, referitor la soluția considerată corectă și la celelalte aspecte decurgând din aceasta, este împiedicată de existența obligației de rezerva prevăzută de art. 10 alin. 1 din Legea nr. 303/2004.

În plus, atunci când magistratul în cauză este procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-ar putea pune și problema unei încălcări a principiului independenței procurorului, consacrat de art. 3 alin. 1 din actul normativ menționat.

Întrucât Direcția Națională Anticorupție, deși structură a Ministerului Public, are un compartiment distinct care se ocupă de gestionarea informațiilor publice și a relațiilor cu mass-media, urmează ca datele de interes pentru dumneavoastră să le solicitați direct acestei direcții.

PROCUROR ȘEF BIROU,
Ramona BULCU